

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200158
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200158.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: v rade 1/ X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Č. XXX, XXX XX G., v rade 2/ Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX W., v rade 3/ G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX G., v rade 4/ Š. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX G., všetci právne zastúpení advokátskou kanceláriou KADUC & PARTNERS s.r.o., so sídlom Trojičné námestie 4, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Výsokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcov v 1/, 2/, 3/ a 4/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 24Sa/20/2017-196 zo dňa 15. apríla 2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/ z a m i e t a.

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“) uznesením č.k. 24Sa/20/2017-196 zo dňa 15.04.2019 (ďalej len „rozhodnutie správneho súdu“, „rozhodnutie krajského súdu“, „napadnuté rozhodnutie súdu“) žalobu žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/ proti inému zásahu orgánu verejnej správy, postupom podľa § 261 SSP, zamietol. O náhrade trov konania rozhodol postupom podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario, vo vzťahu k neúspešným žalobcom a vo vzťahu k žalovanému, postupom podľa § 168 SSP s konštatovaním, že žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, keď neboli splnené podmienky pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia.

2. V napadnutom rozhodnutí súd konštatoval, že návrhom zo dňa 13.04.2017, označeným ako žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 19.04.2017, sa žalobcovia v rade 1/ až 4/ prostredníctvom právneho zástupcu domáhali vydania uznesenia, ktorým by správny súd vyslovil, že žalovaný Okresný úrad Žilina nezaevidovaním Zmluvy o užívaní poľovného

revíru Grúň zo dňa 23.12.2015, uzatvorenej medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru Grúň a Poľovníckym združením Grúň Rajec, so sídlom Malá Čierna 81, 015 01, IČO: 319 22 058 zasiahol do práv žalobcov. Žalovaný orgán verejnej správy je povinný zaevidovať Zmluvu o užívaní poľovného revíru Grúň zo dňa 23.12.2015, uzatvorenú medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru Grúň a Poľovníckym združením Grúň Rajec, so sídlom Malá Čierna 81, 015 01, IČO: 319 22 058, a to v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súčasne žalobcovia požadovali, aby im žalovaný orgán verejnej správy zaplatil náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

3. K návrhu žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu doložili verejnú vyhlášku z 03.12.2015, notársku zápisnicu napísanú dňa 22.12.2015, zmluvu o užívaní poľovného revíru Grúň zo dňa 23.12.2013, oznámenie o vypovedaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň zo dňa 02.07.2013, adresované Okresnému úradu Žilina, pozemkovému a lesnému odboru, žiadosť o zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň zo dňa 23.12.2015, žiadosť o informáciu o stave evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 23.12.2015, dátumovanú 25.01.2017, s fotokópiou doručky a list Okresného úradu Žilina, pozemkový a lesný odbor zo dňa 09.02.2017.

4. Žalobcovia v žalobe okrem iného uviedli, že verejnou vyhláškou zo dňa 03.12.2015 bolo v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) zvolané zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Grúň (ďalej len „zhromaždenie“). Zhromaždenie sa uskutočnilo dňa 15.12.2015 a jeho priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou v zmysle § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve (ďalej len „zápisnica“). Na zhromaždení bolo prijaté rozhodnutie vlastníkov poľovných pozemkov o vypovedaní účinnnej zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň uzatvorenej dňa 02.07.2013, a to na základe § 17 ods. 1 písm. f/ zákona o poľovníctve. Skutkovým základom výpovede zmluvy z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy bolo porušenie článku III ods. 1 predmetnej zmluvy, spočívajúce predovšetkým v neuhradení náhrady za užívanie poľovného revíru vlastníkom poľovných pozemkov. Na zhromaždení bolo zároveň prijaté rozhodnutie o uzatvorení novej zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru Grúň a Poľovníckym združením Grúň Rajec, so sídlom Malá Čierna 81, 015 01, IČO: 319 22 058, dňa 23.12.2015. Následne bolo dňa 04.01.2016 Okresnému úradu Žilina, pozemkovému a lesnému odboru doručené Oznámenie o vypovedaní zmluvy o užívaní poľovníckeho revíru Grúň zo dňa 23.12.2015 (ďalej len „oznámenie“) a zároveň aj Žiadosť na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň (ďalej len „žiadosť“). Žalovaný ani po uplynutí viac než jedného roku neoboznámil žalobcov o tom, akým spôsobom pristúpil k vybaveniu oznámenia, ev. žiadosti, t.j. od momentu podania Oznámenia/Žiadosti žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcov o priebehu procesu evidencie novej zmluvy, resp. o jeho výsledku. Informáciu o spôsobe vybavenia oznámenia a žiadosti poskytol žalovaný až v nadväznosti na Žiadosť o informáciu o stave evidencie Zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 23.12.2015, ktorá bola žalovanému doručená dňa 02.02.2017. Reakciou žalovaného bol list - Zaslanie informácie zo dňa 09.02.2017 (ďalej len „list“), ktorý bol žalobcom doručený dňa 13.02.2017. V tomto liste boli oboznámení s tým, že žalovaný zmluvu nezaevidoval, a to z dôvodu existencie evidencie inej zmluvy. Odhliadnuc od toho, že predmetný list nespĺňa ani elementárne kritériá kladené na komunikáciu orgánov verejnej správy s občanmi - absentuje v ňom akékoľvek dôslednejšie odôvodnenie nezaevidovania zmluvy, rovnako ako chýba aj informácia o tom, prečo žalovaný nekonal, resp. neinformoval žalobcov počas obdobia viac než jedného roku o spôsobe vybavenia ich oznámenia/žiadosti, jediný dôvod, ktorý žalovaný vo svojom liste uviedol, nie je legitímnym a dokonca ani legálnym dôvodom na odmietnutie zaevidovania novej zmluvy, keďže žalovanému bolo spolu so žiadosťou doručené aj oznámenie, na základe ktorého mal predošlú zmluvu, t.j. Zmluvu o užívaní poľovníckeho revíru Grúň zo dňa 23.12.2015 vyradiť z evidencie (v zmysle § 17 ods. 3 zákona o poľovníctve). Ďalej žalobcovia v žalobe uviedli, že sa domáhajú ochrany pred iným zásahom žalovaného, ktorý je orgánom verejnej správy, spočívajúcom v nezákonnom nezaevidovaní zmluvy. Následky tohto zásahu stále trvajú, resp. sú permanentné. V súvislosti s vecnou legitimáciou a vhodnosťou využitia žaloby podľa § 252 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcovia odkazujú na analogickú situáciu judikovanú Ústavným súdom Slovenskej republiky: „Postup obecného zastupiteľstva, ktoré odmietlo zaregistrovať sťažovateľku k trvalému pobytu v obci, nie je možné považovať za rozhodnutie, ale iba za odmietnutie vykonať akt

majúci evidenčný charakter. Ide preto o zásah orgánu verejnej správy vo vzťahu voči sťažovateľke.“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 178/04). Aktívna legitímácia žalobcov na podanie žaloby podľa ust. § 252 ods. 1 Správneho súdneho poriadku je podľa žalobcov daná ich právnym statusom zvolávateľov zhromaždenia ako zástupcov viac než jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Grúň, do ktorých práv bolo v dôsledku nezaevidovania zmluvy zasiahnuté - konkrétne sa jedná o ukrátenie ich práv rozhodovať o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri v zmysle relevantných ustanovení zákona o poľovníctve. Žalobcovia sú zároveň aj vlastníkami pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Grúň. Pasívna legitímácia žalovaného je podľa žalobcov daná jednak z formálneho hľadiska, a to je povahou ako orgánu miestnej štátnej správy, rovnako ako aj z materiálneho hľadiska, keďže sa jedná o orgán verejnej správy, ktorý žalovaný zásah vykonal. Lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom, kedy sa žalobcovia dozvedeli o existencii iného zásahu orgánu verejnej správy, to je dňom doručenia listu (13.02.2017). Žalobcovia sú toho názoru, že boli splnené všetky procesnoprávne podmienky na podanie žaloby podľa § 252 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, keďže žalobcovia boli ukrátení na svojich právach/právom chránených záujmoch, a to iným zásahom žalovaného ako orgánu verejnej správy, pričom tento zásah bol priamo zameraný/vykonaný proti nim a zároveň boli priamo dotknutí jeho následkami.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 02.06.2017 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu. Podľa jeho názoru nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň nemôže predstavovať nezákonný zásah do práv žalobcov, keďže k nezaevidovaniu zmluvy došlo z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na jej zaevidovanie. Žalovaný je toho názoru, že s ohľadom na skutkový stav veci nemožno tvrdiť, že žalobcovia sa o údajnom nezákonnom stave dozvedeli až dňa 13.02.2017, keď im bolo doručené oznámenie žalovaného. Žalobcovia podali žiadosť o zaevidovanie zmluvy dňa 04.01.2016, teda takmer rok predtým, ako požiadali žalovaného o informáciu o stave evidencie zmluvy. Ak by aj došlo k nezákonnému zásahu, čo žalovaný popiera, právo žalobcov na podanie tejto žaloby zaniklo, keďže žaloba podľa jeho názoru nebola na súde podaná včas. Pokiaľ by sa aj žalovaný v rámci procesu zaevidovania zmluvy dopustil pochybenia, čo však dôrazne odmieta, potom by sa také pochybenie mohlo týkať výlučne nečinnosti, teda že žalovaný nekonal včas a bez zbytočných prietahov, resp. v primeranej lehote po podaní žiadosti žalobcov. Podaniu takej žaloby súčasne musí predchádzať využitie niektorých z prostriedkov, s ktorými výslovne ráta § 244 ods. 1 SSP, žiadny však žalobcami využitý nebol, a teda neboli naplnené ani podmienky pre podanie žaloby proti nečinnosti. Žalobcovia vypovedanie zmluvy s Poľovným spolkom Charubina zo dňa 02.07.2013, ktorá je aktuálne vedená v evidencii žalovaného, žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázali. Žalobcovia žalovanému len oznámili, že zhromaždenie vlastníkov dňa 15.12.2017 schválilo vypovedanie zmluvy s Poľovným spolkom Charubina a z akých dôvodov, avšak z ich oznámenia nevyplýva, že by zhromaždenie, resp. splnomocnenci zhromaždenia výpoveď aj reálne podpísali a doručili Poľovnému spolku Charubina. Výpoveď je jednostranný právny úkon smerujúci k zániku zmluvného vzťahu, ktorý je adresovaný druhej zmluvnej strane a musí byť druhej zmluvnej strane aj doručený. Žalobcovia do dnešného dňa nijako nepreukázali, či Poľovnému spolku Charubina výpoveď skutočne doručili. Okrem toho žalovaný eviduje od Poľovníckeho spolku Charubina písomnú žiadosť o nezaevidovanie zmluvy zo dňa 20.01.2016 z dôvodu vážnych pochybností o zákonnosti konaného zhromaždenia vlastníkov. Poľovnícky spolok Charubina v žiadosti taktiež uviedol, že do času spisania jeho podania mu žiadna výpoveď doručená nebola. Pokiaľ teda žalobcovia v oznámení žalovanému zo dňa 04.01.2016 tvrdili, že zmluvu s poľovníckym spolkom vypovedal, očividne išlo z ich strany o nepravdivú informáciu. Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015, v zmysle ktorého má okresný úrad nielen oprávnenie, ale aj povinnosť skúmať zákonnosť zvolaného zhromaždenia. S poukázaním na skutočnosť, že žalobcovia nepredložili žalovanému plnomocenstvá na zastupovanie, ktoré im boli udelené na účely zvolania a hlasovania na zhromaždení vlastníkov dňa 15.12.2015, a keďže žalovanému boli oznámené skutočnosti o možnej nezákonnosti zhromaždenia zo dňa 15.12.2015, žalovaný nemohol vyhovieť žiadosti žalobcov a vykonať evidenciu zmluvy, nakoľko žalobcovia nepreukázali splnenie podmienok na taký postup. Súčasne žalobcovia žalovanému nepredložili doklad o tom, že zmluva s aktuálnym užívateľom poľovného revíru - Poľovníckym spolkom Charubina bola skutočne vypovedaná. Žalovaný teda mal aj ďalší zákonný dôvod na nezaevidovanie zmluvy, keďže

tomu bránila existencia evidencie inej zmluvy, pričom je zrejmé, že nemožno súčasne zaevidovať obidve zmluvy pre jeden poľovný revír.

6. Žalobcovia v replike k vyjadreniu žalovaného, doručenej krajskému súdu dňa 04.07.2017, zotrvali na podanej žalobe s tým, že jediným relevantným a pevným časovým bodom, z ktorého je možné odvodzovať plynutie lehoty na podanie žaloby, ostáva deň 13.02.2017, kedy žalovaný po prvýkrát oznámil žalobcom stav procesu vybavenia ich žiadosti o zaevidovanie zmluvy, t.j. im oznámil, že zmluvu nezaevidoval. Okrem iného uviedol, že iný zásah orgánu verejnej správy, ktorý viedol k zásahu do práv žalobcov, spočíval v nezaevidovaní novej zmluvy na užívanie poľovného revíru, pričom tento úkon bol v rozpore s normatívnymi pravidlami stanovenými zákonom o poľovníctve. Žalobcovia predložili novú zmluvu, ktorá spĺňala zákonné náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a zároveň bola uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Novú zmluvu podpísali vlastníci (resp. osoby splnomocnené na tento právny úkon) spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy bola aj notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia. Žalobcovia jednak splnili všetky zákonné predpoklady na to, aby žalovaný zaevidoval novú zmluvu o užívaní poľovného revíru a zároveň neexistovali žiadne zákonné dôvody k tomu, aby tak žalovaný nespravil. Žalobcovia nahlásili v zákonnej lehote zánik doterajšej zmluvy, ktorá zanikla výpoveďou z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy užívateľom poľovného revíru, pričom mal žalovaný povinnosť vyradiť túto zmluvu z evidencie, a to s účinnosťou ku dňu jej výpovede (t.j. ku dňu konania zhromaždenia), čím mal odpadnúť dôvod v zmysle § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve. V zmysle ust. § 17 ods. 1 písm. f/ bod 2. zákona o poľovníctve vyplýva, že zmluva zaniká momentom výpovede, t.j. okamihom, kedy sa o tejto výpovedi rozhodlo na zhromaždení. Samozrejme, toto rozhodnutie o výpovedi je potrebné doručiť aj druhej strane (užívateľovi poľovného revíru), avšak konštitutívnym momentom zániku zmluvy je v zmysle zákona moment výpovede. Žalobcovia navrhli, aby súd rozhodol v zmysle petitu navrhovaného v žalobe.

7. Žalovaný v duplike, doručenej krajskému súdu dňa 01.08.2017, okrem iného uviedol, že postupoval v súlade so zákonom, keď nezaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru s Poľovníckym združením Grúň, keďže neboli splnené podmienky na vykonanie evidencie. Pokiaľ žalobcovia poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 178/04, pričom má ísť o analogickú situáciu, keď obecné zastupiteľstvo odmietlo vykonať evidenciu trvalého pobytu sťažovateľky, žalovaný je toho názoru, že uvedené rozhodnutie nemožno analogicky použiť, keďže ide o úplne inú skutkovú situáciu ako v prejednávanej veci. Úkon evidencie v tejto veci má iné účinky, ako tie posudzované Ústavným súdom Slovenskej republiky v konaní sp.zn. I.ÚS 178/04, a to konkrétne vecnoprávne účinky, keďže až evidenciou nadobúda zmluva účinnosť. Žalobcovia žalovanému do dnešného dňa nepreukázali, že zmluva o užívaní bola skutočne vypovedaná, t.j. že výpoveď nadobudla právne účinky, ktoré s ňou spája zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný opätovne poukázal na písomné podanie Poľovníckeho spolku Charubina ako užívateľa poľovníckeho revíru, ktoré mu bolo doručené dňa 20.01.2016 a z ktorého vyplýva, že danému subjektu v čom čase žiadna výpoveď nebola doručená, čo znamená, že výpoveď nenadobudla právne účinky. Keďže vnútorne vôľu kreuje valné zhromaždenie, resp. obecné zastupiteľstvo, navonok ju však prejavuje štatutárny orgán, resp. starosta, nemožno tvrdiť, že za akt výpovede je možné považovať už prijatie rozhodnutia na zasadnutí zhromaždenia vlastníkov. Výpoveď je jednostranný, adresný právny úkon, ktorý musí spĺňať všetky atribúty právneho úkonu, ktoré predpokladá Občiansky zákonník. Žalobcovia dodnes nepreukázali, že by takýto právny úkon bol vykonaný, že by mal všetky zákonom stanovené náležitosti a že sa dostal do dispozície Poľovníckeho spolku Charubina. Žalobcovia ust. § 17 ods. 1 písm. f/ bod 1 zákona o poľovníctve vykladajú nesprávne, keď tvrdia, že už odkaz na § 5, t.j. ustanovenie o zhromaždení vlastníkov svedčí o tom, že výpoveď je účinná prijatím rozhodnutia na zhromaždení. Odkaz na § 5 neznamená, že výpoveď je účinná už prijatím rozhodnutia na zhromaždení, ale znamená to, že o výpovedi zmluvy môžu rozhodnúť vlastníci poľovných pozemkov len postupom podľa § 5 zákona. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že výpoveď bola doručená písomne Poľovníckemu spolku Charubina, majú dôkaznú povinnosť uvedenú skutočnosť preukázať. Žalovaný sa riadil záväzným právnym záverom vyjadreným Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp.zn. 4Sžo/72/2014, keď požadoval od žalobcov predloženie plnomocenstiev z konania zhromaždenia, nakoľko mu boli oznámené

skutočnosti, z ktorých nadobudol pochybnosť o tom, či zhromaždenie konané dňa 15.12.2015 bolo zákonné. Pochybnosť nadobudol nielen z námietok pripojených k zápisnici zo zhromaždenia zo dňa 15.12.2015, ale i zo skutočností uvádzaných v písomnom liste Poľovníckeho spolku Charubina zo dňa 20.01.2016 a tiež z písomného podania p. Y. zo dňa 07.07.2016, v ktorom uviedol, že po prehodnotení priebehu zhromaždenia vlastníkov zo dňa 15.12.2015 nadobudol vážne pochybnosti o tom, či zhromaždenie prebehlo zákonne a či bola na zhromaždení prítomná nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovních pozemkov.

8. Z vyjadrenia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 27.07.2017 k podanej žalobe vyplynulo, že z predložených písomností nie je zrejmé, či na základe rozhodnutia zhromaždenia bola dovtedajšiemu užívateľovi poľovního revíru doručená písomná výpoveď zo zmluvy. Zhromaždením zvolení splnomocnenci doručili žalovanému listom z 23.12.2015 oznámenie o tom, že zhromaždenie rozhodlo o vypovedaní zmluvy o užívaní poľovního revíru. Nie je tu však uvedené, či zhromaždením zvolení splnomocnenci vypracovali a predložili písomnú výpoveď zo zmluvy druhej zmluvnej strane, t.j. dovtedajšiemu užívateľovi poľovního revíru. Ak tak urobili, v predložených listinách sa neuvádza, či doterajší užívateľ poľovního revíru oznámil podľa § 17 ods. 2 zákona zánik zmluvy okresnému úradu. Z postupu okresného úradu sa však dá predpokladať, že sa tak nestalo. Pokiaľ ide o zaevidovanie predloženej zmluvy o užívaní poľovního revíru, uzatvorenej s Poľovníckym združením Grúň Rajec, podľa § 16 ods. 2 zákona okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovního revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. Zo žaloby vyplýva, že okresný úrad zmluvu nezaevidoval z dôvodu, že je na užívanie poľovního revíru Grúň už zaevidovaná iná zmluva, z čoho ministerstvo usudzuje, že okresný úrad doterajšiu zmluvu nepovažuje za zaniknutú, a preto ju z evidencie nevyradil. V predmetnej veci je kľúčové posúdenie zániku zmluvy o užívaní poľovního revíru Grúň, uzatvorenej 02.07.2013. Bez vyradenia tejto zmluvy z evidencie okresný úrad nemôže zaevidovať novú zmluvu. Z predloženej notárskej zápisnice vyplýva, že zhromaždenie prijalo uznesenie č. 6, ktorým rozhodlo, že užívanie poľovního revíru Grúň postúpi Poľovníckemu združeniu Grúň Rajec, so sídlom 015 01 Malá Čierna 81, IČO 31922058. Subjekt s identickými identifikačnými údajmi je uvedený aj v predloženej zmluve o užívaní poľovního revíru ako užívateľ poľovního revíru (zo zmluvy predloženej ministerstvu nie je zrejmé, kto za tento subjekt koná a nie je podpísaná štatutárnym zástupcom tohto subjektu). V centrálnom registri poľovníckych organizácií, ktorý podľa § 34 ods. 1 zákona vedie ministrovo, je zapísaný subjekt Poľovnícke združenie Grúň, so sídlom Partizánska 1006/78, 015 01 Rajec, IČO 31922058. Ako štatutárny zástupca je zapísaný Š. B., adresa L. XXXX/XX, XXX XX G.. Združenie je organizačnou zložkou poľovníckej organizácie Slovenský poľovnícky zväz. Pri overovaní zistenej nezrovnalosti v registri organizácií, zverejnenom na webovom sídle Štatistického úradu Slovenskej republiky, ministerstvo zistilo, že IČO 31922058 bol pridelený subjektu s názvom Poľovnícke združenie Grúň, so sídlom Kňažia, 026 01 Dolný Kubín, ktoré zaniklo dňa 22.09.2009. Na základe uvedených zistení ministerstvo konštatuje, že právna existencia subjektu, ktorý v predloženej zmluve vystupuje ako užívateľ poľovního revíru, je prinajmenšom sporná, a teda sporné je i to, či je tento subjekt osobou podľa § 13 ods. 1 zákona, ktorej možno postúpiť užívanie poľovního revíru. O tom, či je možné zaevidovať zmluvu o užívaní poľovního revíru, je podľa zákona kompetentný rozhodnúť príslušný okresný úrad. Ministerstvo má za to, že toto rozhodnutie nemôže zaňho vykonať súd a ani mu nemôže nariadiť zmluvu zaevidovať. Pokiaľ nedôjde k vyradeniu predchádzajúcej zmluvy z evidencie, novú zmluvu o užívaní poľovního revíru nie je v zmysle § 16 ods. 2 zákona možné zaevidovať. Ak okresný úrad dôjde k záveru, že užívateľ poľovního revíru, s ktorým je zmluva uzatvorená, nie je subjektom podľa § 13 ods. 1 zákona, zmluvu podľa § 16 ods. 2 zákona zaevidovať nemôže.

9. Právny zástupca žalobcov na súdnom pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2019 zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe, rovnako tak poverený zamestnanec žalovaného na vyjadrení žalovaného ako aj podanej dupliky, poukázal na § 2 ods. 1, §3 ods. 1 písm. e/, § 252 ods. 1, § 261 SSP a konštatoval:

10. V konaní o žalobe proti inému zásahu je potrebné, aby predmet prieskumu bol dostatočne a nezameniteľne identifikovaný. Žalobca musí v žalobe označiť alebo opísať iný zásah orgánu verejnej správy, vo vzťahu ku ktorému sa domáha ochrany na správnom súde. Najmä pri iných zásahoch

majúcich povahu faktického postupu podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP v časti pred bodkočiarkou by mal žalobca vymedziť iný zásah nezameniteľným spôsobom tak, aby jeho opis obsahoval pokiaľ možno čas, miesto, priebeh a následky daného zásahu. Je potrebné, aby žalobca uviedol skutkové a právne dôvody, z ktorých má vyplývať, prečo sa domnieva, že žalovaný iný zásah orgánu verejnej správy je nezákonný. Podľa žalobcov iný zásah žalovaného, pred ktorým sa domáhajú ochrany, spočíva v nezákonnom nezaevidovaní zmluvy. Žalobcovia sú toho názoru, že boli splnené všetky procesnoprávne podmienky na podanie žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP, keďže boli ukrátení na svojich právach/právom chránených záujmoch, a to iným zásahom žalovaného ako orgánu verejnej správy, pričom tento zásah bol priamo zameraný/vykonaný proti nim a zároveň boli priamo dotknutí jeho následkami - konkrétne sa jedná o ukrátenie práv rozhodovať o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri v zmysle relevantných ustanovení zákona o poľovníctve. Žalobcovia sa podľa ich tvrdenia dozvedeli o existencii iného zásahu orgánu verejnej správy dňom doručenia listu žalovaného zo dňa 09.02.2017, teda dňa 13.02.2017. V tomto liste im žalovaný oznámil, že: 1. V zmysle platnej právnej úpravy nemožno zaevidovať zmluvu, ak je zaevidovaná iná zmluva. 2. Nie je zaevidovaná.

11. Iný zásah vymedzuje SSP v ust. § 3 ods. 1 písm. e/, podľa ktorého iným zásahom orgánu verejnej správy sa rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Iný zásah orgánu verejnej správy je vo všeobecnosti definovaný prostredníctvom obsahu a právnych účinkov. Obsahom iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Musí ísť však o oprávnenie týkajúce sa zákonom ustanovenej pôsobnosti orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy. Aj pri inom zásahu orgánu verejnej správy sa vyžaduje, aby sa tento navonok prejavil, a to priamym dotykom na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej a právnickej osoby. Posudzovanie existencie tohto priameho dotyku u takejto osoby, ktorá je logicky v pozícii žalobcu, bude pritom prísne individuálne v závislosti od osobitostí konkrétneho prípadu.

12. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastiaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

13. Podľa § 17 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona zmluva zaniká výpoveďou z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy

1. vlastníkom poľovného pozemku postupom podľa § 5,
2. užívateľom poľovného revíru.

14. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona zánik zmluvy je doterajší užívateľ poľovného revíru povinný nahlásiť príslušnému okresnému úradu do piatich pracovných dní odo dňa jej zániku.

15. Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona okresný úrad zmluvu ku dňu jej zániku vyradí z evidencie.

16. Pokiaľ ide o zaevidovanie predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru uzatvorenej s Poľovníckym združením Grúň Rajec, podľa § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z. okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak je na užívanie poľovného revíru zaevidovaná už iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. Zo žaloby ako i listu žalovaného zo dňa 09.02.2017 vyplýva, že okresný úrad zmluvu nezaevidoval z dôvodu, že je na užívanie poľovného revíru Grúň už zaevidovaná iná zmluva, z čoho je možné vyvodiť, že doterajšiu

zmluvu zo dňa 02.07.2013 nepovažuje za zaniknutú, a preto ju z evidencie nevyradil. V posudzovanej veci je teda podstatné posúdenie zániku zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň uzatvorenej dňa 02.07.2013. Bez vyradenia tejto zmluvy z evidencie okresný úrad nemôže zaevidovať novú zmluvu. Z listinných dôkazov, ktoré predložili žalobcovia, ani zo spisového materiálu predloženého žalovaným nie je preukázané, či na základe rozhodnutia zhromaždenia bola dovtedajšiemu užívateľovi poľovného revíru doručená písomná výpoveď zmluvy. Súd považuje za preukázané, že žalovanému doručili zhromaždením zvolení splnomocnenci listom zo dňa 23.12.2015 oznámenie o tom, že zhromaždenie rozhodlo o vypovedaní zmluvy o užívaní poľovného revíru. Nie je však žiadnym dôkazom preukázané, či zhromaždením zvolení splnomocnenci platne doručili písomnú výpoveď zo zmluvy druhej zmluvnej strane - t.j. dovtedajšiemu užívateľovi poľovného revíru. Ak tak urobili, zo spisového materiálu okresného úradu, pozemkového a lesného odboru nevyplýva, či doterajší užívateľ poľovného revíru oznámil podľa § 17 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z. zánik zmluvy okresnému úradu. Z postupu okresného úradu vyplýva odôvodnený záver, že sa tak nestalo. Ďalej správny súd konštatuje, že podľa vyjadrenia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 27.07.2017 právna existencia subjektu, ktorý v predloženej zmluve z 23.12.2015 vystupuje ako užívateľ poľovného revíru Poľovnícke združenie Grúň Rajec, so sídlom 015 01 Malá Čierna 81, IČO 31922058, je prinajmenšom sporná, a teda sporné je aj to, či je tento subjekt osobou podľa § 13 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., ktorej možno postúpiť užívanie poľovného revíru. Navyiac, notár v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. len osvedčil priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Grúň, neosvedčil však splnenie zákonnej podmienky stanovenej pre evidenciu zmluvy v § 16 ods. 1 zákona. Osvedčiť priebeh zhromaždenia vlastníkov a osvedčiť, že zmluvu podpísala zákonná väčšina vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri sú dve rozdielne skutočnosti, ktoré nemožno považovať za totožné. Číže notár neosvedčil, že predmetnú zmluvu podpísala zákonom stanovená väčšina, túto povinnosť má skúmať okresný úrad ako podmienku pre jej evidenciu. Je nepochybné, že v zmysle § 14 ods. 3 písm. b/ zákona č. 274/2009 Z.z. účinnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru je podmienená zaevidovaním zmluvy úradom. Okresný úrad je pred zaevidovaním zmluvy povinný zistiť skutočný stav veci, a teda skúmať, či zmluva o užívaní poľovného revíru zo dňa 23.12.2015 spĺňa zákonné náležitosti, a teda či je platne uzavretá.

17. Pri žalobe proti inému zásahu podľa § 252 SSP a nasl. úmyslom zákonodarcu je poskytnúť súdnu ochranu (článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) pred negatívnymi účinkami faktických úkonov, t.j. zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom, a ktorých vykonanie súčasne nie je súladné so zákonom. V uvedenom zmysle súdna judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžz/2/2013 z 18.02.2014, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžnz/5/2015 z 28.06.2016) označuje iba ten zásah za nezákonný, ktorý vykazuje znaky (v širšom zmysle) protiprávneho aktu orgánu verejnej moci priamo zasahujúceho do subjektívnych práv osoby (napr. porušenie práva na život, resp. telesnú integritu či súkromie, práva na osobnú slobodu alebo na ochranu vlastníctva, práva na informácie či priaznivé životné prostredie a iné) a ktorý spočíva v postupe orgánu verejnej správy prejavujúcom sa jeho činnosťou (úkonmi, pokynmi) tam, kde zákon predpokladá nečinnosť orgánu verejnej správy, resp. situáciu opačnú. Takýto zásah orgánu verejnej správy nemôže správny súd napraviť s účinkami „restitutio in integrum“ (najmä pre existenciu objektívnej prekážky vo forme plynutia času), môže však trvanie zásahu vylúčiť alebo ukončiť (zákazový príkaz adresovaný správne orgánu), a iba ak je to možné, tak správne orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Z uvedeného dôvodu potom súdna ochrana podľa § 252 SSP smeruje k ukončeniu iného zásahu orgánu verejnej správy, proti ktorému sa jednotlivец nemôže brániť inými prostriedkami.

18. Súd po podrobnom oboznámení sa so spisovým materiálom žalovaného, žalobou a jej prílohami a po vyjadrení sa účastníkov konania ako aj Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR dospel k záveru, že o takúto situáciu nejde. Preukázanie dotknutia subjektívnych práv je procesnou podmienkou spojenou s unesením aktívnej žalobnej legitímácie (§ 254 SSP). Iným zásahom orgánu verejnej správy môže byť len jeho aktívny postup pri výkone verejnej správy a nie opomenutie takéhoto postupu alebo nečinnosť pri výkone verejnej správy. Samotný právny zástupca žalobcov v žiadosti z 25.01.2017 adresovanej žalovanému konštatoval, že: „Vzhľadom na absenciu procesnoprávných ustanovení vo vzťahu ku konaniu o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. a

v kontexte analogického využitia ustanovení § 12 ods. 3 zákona o poľovníctve (aplikačný postup analogia legis) je nepochybné, že ste v predmetnej veci mali rozhodnúť neodkladne. Váš úrad však nekonal v súlade ani s jedným z vyššie uvedených scenárov a počas obdobia prevyšujúceho viac než jeden rok ostal voči Oznámeniu našich klientov pasívny.“ Vzhľadom na to, čo už bolo uvedené, správny súd dospel k záveru, že návrh žalobcov nespĺňa zákonné podmienky na vyhodnotenie činnosti, resp. postupu orgánu verejnej správy ako iný zásah, a preto musel žalobu v zmysle § 261 SSP zamietnuť. Pritom však správny súd netvrdí, že oznámenie žalovaného - list zo dňa 09.02.2017 nepodlieha súdnemu prieskumu, avšak súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne vzhľadom na ním sledovaný cieľ. Navyše ho ani nesmie v konaní upozorňovať na nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej nápravy, resp. mu radíť iný konkrétny spôsob obrany svojich práv.

19. V súvislosti s vhodnosťou využitia žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP žalobcovia v žalobe odkázali na podľa ich názoru analogickú situáciu judikovanú Ústavným súdom SR v uznesení ústavného súdu I.ÚS 178/04, z ktorého vyplynulo, že „Postup obecného zastupiteľstva, ktoré odmietlo zaregistrovať sťažovateľku k trvalému pobytu v obci, nie je možné považovať za rozhodnutie, ale iba za odmietnutie vykonať akt majúci evidenčný charakter. Ide preto o zásah orgánu verejnej správy vo vzťahu voči sťažovateľke.“ Okrem toho, že v označenej veci Ústavného súdu SR išlo o skutkovo a právne odlišnú vec, správny súd poukazuje na novší nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 91/2016-74 zo dňa 17.05.2016 týkajúci sa veci, kde išlo o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí - oznámení žalovaného Daňového úradu Bratislava o nevydaní osvedčenia o registrácii DPH. Tam Ústavný súd konštatoval, že pokiaľ súd v správnom súdnictve odmietne vecne prejednať žalobu podľa § 247 a nasl. OSP smerujúcu proti neformálnemu oznámeniu správneho orgánu, ktorý nemal zo zákona vyplývajúcu povinnosť vydať rozhodnutie, dopúšťa sa odopretia spravodlivosti vo vzťahu k takému žalobcovi. Ústavný súd výslovne uviedol, že osobitne v takom prípade nie je namieste konanie o návrhu proti nečinnosti správneho orgánu, ale ani konanie o návrhu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy, keď za nezákonný zásah sa považuje faktické konanie orgánu verejnej správy, ktoré nie je rozhodnutím. Len na okraj správny súd poznamenáva, že v § 3 ods. 1 písm. c/ SSP je vymedzený pojem „opatrenie verejnej správy“ a dôvodová správa k SSP ako príklad takéhoto opatrenia uvádza okrem iného aj evidenciu zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní alebo zmluvy o užívaní poľovného revíru (§ 12 ods. 3, § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

20. Správny súd dodal, že zákon v § 252 SSP upravuje dva typy žalôb proti inému zásahu, a to negatórnu (§ 252 ods. 1 SSP) a určovaciu (§ 252 ods. 2 SSP). Zákon legálne definuje iný zásah orgánu verejnej správy v § 3 ods. 1 písm. e/ SSP, pričom táto legálna definícia v podstate vymedzuje dva typy iného zásahu orgánu verejnej správy. Obe definíčné vymedzenia sa týkajú len postupu orgánu verejnej správy a len pri tej jeho činnosti, ktorá má povahu výkonu verejnej správy. Pod iný zásah preto nebude možné podradiť rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy alebo postup orgánov činných v trestnom konaní. Súčasne iným zásahom orgánu verejnej správy môže byť len jeho aktívny postup pri výkone verejnej správy a nie opomenutie takéhoto postupu alebo nečinnosť pri výkone verejnej správy.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

21. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podali žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/ (ďalej len „žalobcovia“, „sťažovatelia“) kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhali preskúmania a zrušenia rozhodnutia krajského súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie správneho súdu. Kasačnú sťažnosť podali z dôvodov § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP.

22. Sťažovatelia sa domnievajú, že sú s ohľadom na napadnuté uznesenie naplnené dôvody podania kasačnej sťažnosti podľa 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, keďže (i) Krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľom, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces a (ii) Krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Sťažovatelia uviedli, že skutkovým základom podanej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy bol aktívny faktický postup žalovaného, ktorý spočíval v nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru Grúň a Poľovníckym združením Grúň Rajec, so sídlom Malá Čierna 81, 015 01, IČO: 319 22 058 zo dňa 23.12.2015 (predmetná zmluva sa ďalej označuje aj ako „zmluva“).

24. Žalovaný nezaevidoval zmluvu napriek tomu, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre evidenciu zmluvy, pričom o tomto svojom faktickom postupe sťažovateľov resp. ďalšie dotknuté osoby neinformoval.

25. O tom, že žalovaný odmietol vykonať akt evidencie zmluvy, tzn., že evidenciu fakticky nezrealizoval, informoval žalovaný sťažovateľov až na základe ich iniciatívneho podnetu. Sťažovatelia totižto zaslali žalovanému Žiadosť o informáciu o stave evidencie Zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 23.12.2015, na ktorú žalovaný reagoval listom zo dňa 09.02.2017, v ktorom oznámil sťažovateľom dve skutočnosti, a to že (i) v zmysle platnej právnej úpravy nemožno zaevidovať zmluvu, ak je zaevidovaná iná zmluva a zároveň aj informáciu o tom, že (ii) zmluva nie je zaevidovaná.

26. Opísaný skutkový stav nie je podľa názoru sťažovateľov možné právne vyhodnotiť inak než tak, že zvolený postup žalovaného bol iným zásahom do práv sťažovateľov.

27. Skutočnosť, že krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia tvrdí, že predmetný skutkový stav, resp. postup žalovaného nie je možné právne klasifikovať ako „iný zásad orgánu verejnej správy“, je základom nesprávneho právneho posúdenia.

28. Uvedené tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany krajského súdu sťažovatelia zdôvodnili nasledovne:

29. Nesprávna právna subsumpcia, ktorá by smerovala k záveru, že sa v danom prípade jednalo o nečinnosť žalovaného, ako sa to snažil (paradoxne) evokovať v konaní samotný žalovaný, keď čiastočne túto argumentáciu prevzal aj krajský súd, ktorý v bode 14. napadnutého uznesenia naznačuje, že sťažovatelia svojou žalobou napádali „pasivitu“ žalovaného, ktorá evokuje „nečinnosť“, resp. vylučuje prvok aktivity (ktorý je imanentným základom iného zásahu), takáto argumentácia je však v rozpore s tvrdeniami sťažovateľov, ako aj v rozpore so skutkovým stavom.

30. Sťažovatelia poukazovali síce na pasivitu žalovaného, avšak tá súvisela výhradne s neoznámením spôsobu, akým sa žalovaný vysporiadal so žiadosťou sťažovateľov o evidenciu zmluvy a teda s (ne)informovaním o tom, aký bol výsledok evidenčného procesu. O nečinnosť vo vzťahu k procesu evidencie zmluvy sa v tomto prípade, podľa názoru sťažovateľov, nemohlo jednáť z toho dôvodu, že žalovaný v danom prípade aktívne konal, a to takým spôsobom, že zmluvu nezaevidoval. Túto skutočnosť však sťažovateľom oznámil až na základe ich iniciatívnej žiadosti, a to prostredníctvom listu zo dňa 09.02.2017.

31. Záver o tom, že sa nemohlo jednáť o nečinnosť žalovaného je možné podporiť aj legálnou definíciou nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorá je v zmysle § 3 ods. 1 písm. d/ SSP takým stavom, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne, z úradnej povinnosti, nezačal administratívne konanie. V danom prípade je zrejmé, že žalovaný nebol nečinný, keďže administratívne konanie začal a aj ukončil, a to faktickým nezaevidovaním zmluvy.

32. S ohľadom na vyššie uvedené je následne nesprávne aj tvrdenie krajského súdu, v ktorom krajský súd vymedzuje list zo dňa 09.02.2017 ako primárny predmet súdneho prieskumu (bod 14. napadnutého

uznesenia). Sťažovatelia nesúhlasia s identifikáciou a so stotožnením tohto listu s iným zásahom orgánu verejnej správy.

33. Predmetom správnej žaloby totižto nebol predmetný list zo dňa 09.02.2017, ale aktívne faktické konanie žalovaného, ktorého priamym dôsledkom bolo nezaevidovanie zmluvy. Sťažovatelia teda nenapádali samotný list (ako formu neformálneho oznámenia).

34. V tomto kontexte je obzvlášť nevyhnutné a potrebné podotknúť, že argumentácia aktuálnym nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III.ÚS 91/2016-74 (bod 15. napadnutého uznesenia) je v danom prípade zavádzajúca a nepresná. Krajský súd odkazom na predmetný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pochybil, keďže základom právnej vety, ktorú krajský súd prebral a citoval, je problém právnej kvalifikácie neformálneho oznámenia správneho orgánu. V predmetnom konaní sa však nejednalo o posudzovanie právnej povahy neformálneho oznámenia správneho orgánu (v podobe listu zo dňa 09.02.2017), ale o posudzovanie samotného konania žalovaného, ktorého následkom bolo neevidovanie zmluvy.

35. Sťažovatelia vo svojej žalobe, ako aj v ďalších svojich podaniach opakovane konštatovali, že predmetom ich žaloby je konanie žalovaného. Práve z tohto dôvodu sú naďalej presvedčení o tom, že správna analógia pri subsidiárnom využití judikatúry ústavného súdu, by sa mala v tomto prípade viazať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 178/04, v ktorom sa ústavný súd vyjadroval k postupu správneho orgánu, ktorého následkom bolo odmietnutie evidencie, tak ako tomu bolo aj v prípade, ktorý je predmetom tejto kasačnej sťažnosti.

36. Sťažovatelia sú teda naďalej presvedčení o tom, že postup žalovaného, ktorý spočíval v nezaevidovaní zmluvy, nutné právne klasifikovať ako iný zásah orgánu verejnej správy, pričom tento záver je podporený aj relevantným a správne analogicky identifikovaným právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp.zn. I.ÚS 178/04).

37. Nesprávnym je podľa názoru sťažovateľov aj snaha krajského súdu klasifikovať konanie žalovaného ako „opatrenie orgánu verejnej správy“. Krajský súd v tejto súvislosti znova nesprávne aplikuje analógiu, a to tým, že poukazuje - prostredníctvom originálneho a doktrinálneho výkladu - na to, že evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru je opatrením orgánu verejnej správy. V tejto súvislosti je nevyhnutné podotknúť, že akt evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je možné z procesného hľadiska stotožňovať s takým postupom správneho orgánu, ktorý vedie k nezaevidovaniu zmluvy. Pokým v prípade evidencie zmluvy platí, že správny orgán vydá formálny akt, ktorým sa vymedzí moment začiatku evidencie a konzekventne aj účinnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, tak v prípade nezaevidovania takýto formálny akt absentuje a ostáva len faktické konanie správneho orgánu. Ak takéto faktické konanie (postup) zasiahne do práv a právom chránených určitého subjektu (v tomto prípade do práv sťažovateľov), tak sú splnené všetky definíčné podmienky iného zásahu orgánu verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 písm. e/ SSP. Klasifikácia tohto konania ako opatrenia je nemožná vzhľadom na absenciu kľúčového definíčného prvku opatrenia, ktorým je v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ vydanie aktu orgánom verejnej správy.

38. Sťažovatelia sú teda presvedčení o tom, že vzhľadom na skutkové okolnosti ich prípadu došlo zo strany krajského súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a týmto nesprávnym posúdením dospel k nesprávnemu konštatovaniu, že „podaná žaloba nespĺňa zákonné podmienky na vyhodnotenie činnosti orgánu verejnej správy ako iný zásah“

39. Navyše sú sťažovatelia presvedčení aj o tom, že krajský súd svojim postupom porušil ich právo na spravodlivý proces. Na podporu tohto záveru by chceli sťažovatelia poukázať aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý (nesprávne v inom kontexte) použil vo svojom aj samotný krajský súd. V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III.ÚS 91/2016-74 totižto ústavný súd skonštatoval, že pokiaľ súd v správnom súdnictve odmietne vecne prejednať žalobu (...), dopúšťa sa tento súd odopretia spravodlivosti vo vzťahu k takému žalobcovi.

40. Sťažovatelia sa stotožňujú s tým, že zamietnutím ich žaloby na základe § 261 SSP došlo k znemožneniu uskutočnenia ich procesných práv, keďže boli „ukrátení“ o meritórne preskúmanie žaloby, čoho dôsledkom došlo aj porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

41. Nad rámec uvedených argumentov by chceli sťažovatelia zároveň podotknúť, že napadnuté uznesenie obsahuje ďalšie faktické - skutkové, ako aj právne - nezrovnalosti a tvrdenia, ktoré však nesúvisia s dôvodom zamietnutia žaloby a preto ich sťažovatelia spomenú len okrajovo. Jedným z najzávažnejších nesprávnych tvrdení krajského súdu, ktoré súvisia s meritom veci, je konštatovanie o tom, že nebolo „žiadnym dôkazom preukázané, či zhromaždením zvolení splnomocnenci platne doručili písomnú výpoveď zo zmluvy druhej zmluvnej strane - t.j. dovtedajšiemu užívateľovi poľovného revíru.“ (bod 12. napadnutého rozhodnutia).

42. Tento záver krajského súdu je však v priamom rozpore s procesom dokazovania v rámci predmetného súdneho konania, keďže na súdnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 15.04.2019 boli zo strany sťažovateľov predložené písomné dôkazy, ktoré doručenie výpovede druhej zmluvnej strane jednoznačne preukazujú. Aj na tomto príklade je zrejмый laxný a selektívny prístup krajského súdu k vyhodnocovaniu a posudzovaniu predložených dôkazov.

43. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 07.08.2019, navrhol kasačnú sťažnosť, ako nedôvodnú, zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

45. Kasačný súd zo súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis, zistil, že žalobcovia sa pred Okresným úradom v Žiline, pozemkový a lesný odbor, Žiadosťou zo dňa 23.12.2015, doručenu osobne žalovanému dňa 04.01.2016, domáhali zaevidovania Zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň, ktorú uzatvorili vlastníci Spoločného poľovného revíru Grúň a Poľovnícke združenie Grúň Rajec, so sídlom Malá Čierna 81, IČO: 319 220 58, dňa 23.12.2015, postupom podľa § 16 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z.z.“).

46. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, poukazuje na obsah listu žalovaného z 09.02.2017.

47. Žalobcovia v podanej žalobe písanej advokátom, konštatujú doručenie listu žalovaného z 09.02.2017 dňa 13.02.2017 (bod 8. a na to nadväzujúci bod 9. správnej žaloby), kde konštatujú, okrem iného, že list žalovaného z 09.02.2017 nespĺňa základné kritériá rozhodnutia, neobsahuje náležité odôvodnenie a iné podstatné náležitosti individuálneho správneho aktu.

48. Kasačný súd súhlasí s názorom žalobcov, že list žalovaného z 09.02.2017 z formálneho, ani obsahového hľadiska nenapĺňa zákonné kritériá správneho rozhodnutia, ani opatrenia orgánu verejnej správy. Kasačný súd však konštatuje, že medzi účastníkmi, pred správnym súdom, nebolo sporným, že listom z 09.02.2017 žalovaný reagoval na žiadosť žalobcov zo dňa 23.12.2015, ktorá žalovanému bola doručená dňa 04.01.2016, ktorou žalobcovia žiadali o zaevidovanie Zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň, uzavretej dňa 23.12.2015.

49. Žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy upravenú v § 252 a nasl. SSP v spojení s § 3 ods.

1 písm. e/ SSP je potrebné považovať za účinný prostriedok právnej ochrany iba v prípade, že nie je možné sa ochrany subjektívnych práv domáhať všeobecnou správnu žalobou, upravenou v § 177 a nasl. SSP, súdnym prieskumom, v ktorom sa účastník konania domáha zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej správy a opatrenia orgánu verejnej správy v spojení s ust. § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. Z uvedeného vyplýva, že prioritu pred zásahovou žalobou má všeobecná správna žaloba. Tento postup je potrebné zachovať aj v prípade, že opatrenie orgánu verejnej správy nespĺňa zákonné náležitosti vyžadované pre rozhodnutie orgánu verejnej správy, resp. opatrenie orgánu verejnej správy, tak ako to bolo v prejednávanej veci, keď súhlasne s názorom žalobcov je potrebné konštatovať, že list žalovaného z 09.02.2017 nespĺňal nielen formálne, ale aj obsahové náležitosti opatrenia orgánu verejnej správy. Napriek uvedenému, z obsahu súdneho spisu bolo nesporným, že listom žalovaného z 09.02.2017 žalovaný odpovedal na žiadosť žalobcu, doručení žalovanému dňa 04.01.2016, o zaevidovanie Zmluvy o užívaní poľovného revíru Grúň, uzavretej dňa 23.12.2015, čo účastníci súdneho prieskumu nespochybnili.

50. Bez ohľadu na absenciu základných náležitostí opatrenia orgánu verejnej správy, ktorým jednoznačne list žalovaného z 09.02.2017 pod č. OU-ZA-PLO-2017/009853-02 06/2017 je (určitosť, riadne odôvodnenie opatrenia a pod.) je potrebné považovať list žalovaného z 09.02.2017 za opatrenie orgánu verejnej správy - žalovaného, ktoré podlieha súdnemu prieskumu a ktorého súdny prieskum vo veci žalobcov mal predchádzať podaniu zásahovej žaloby. V súlade s uvedeným je aj ustálená judikatúra, týkajúca sa preskúmania rozhodnutí o zaevidovaní (aj o nezaevidovaní) Zmluvy o užívaní poľovného revíru, postupom podľa § 16 zákona č. 274/2009 Z.z.

51. Kasačný súd poukazuje, že zaevidovanie Zmluvy o užívaní poľovného revíru (ako aj jej nezaevidovanie) je individuálnym správnym aktom s deklaratórnymi účinkami, pretože na jeho základe dochádza k zavŕšeniu postupu užívania poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria, na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, čo znamená, že sa priamo dotýka výkonu vlastníckych práv k týmto pozemkom. Skutočnosť, že tento správny akt - opatrenie, podlieha súdnemu prieskumu vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti správnych súdov i Najvyššieho súdu SR (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžk/11/2018 zo dňa 28.02.2019, časť bodu 27).

52. Kasačný súd ďalej poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2018, ktorý konštatuje, že rozhodnutie orgánu verejnej správy na úseku poľovníctva, o zaevidovanie, resp. nezaevidovanie Zmluvy o užívaní poľovného revíru, podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Potom záver krajského súdu, že neboli splnené podmienky pre konanie o zásahovej žalobe žalobcov v preskúmvanej veci a zdôvodnenie kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia správneho súdu, je správne.

53. Kasačný súd konštatuje, že prednosť pred zásahovou žalobou (§ 252a nasl. SSP) má všeobecná správna žaloba (prieskum rozhodnutia, opatrenia - § 177 a nasl. SSP).

54. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) kasačný súd konštatuje, že právne posúdenie veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovacia prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovacia prekážku. S prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) musí kasačný súd zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na

druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

55. Kasačný súd konštatuje, že nedošlo zo strany správneho súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď krajský súd považoval podanú zásahovú žalobu za nedôvodnú a postupom podľa § 261 SSP ju zamietol. S týmto právnym posúdením veci sa stotožnil aj kasačný súd v tomto rozhodnutí. Súčasne kasačný súd konštatuje, že rozhodnutím správneho súdu nedošlo, vo vzťahu k žalobcom, k porušeniu princípu spravodlivosti, ktoré žalobcovia vzhľadli v tom, že krajský súd nepristúpil k meritórnemu prejednávaniu veci na základe podanej zásahovej žaloby. Kasačný súd uvádza, že žalobcovia boli v konaní zastúpení advokátom, do sféry ich pôsobenia sa dostalo opatrenie žalovaného zo dňa 09.02.2017, ktoré bolo spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, pri ustálenej a konštantnej judikatúre v tomto smere, preto nie je možné hodnotiť odmietnutie zásahovej žaloby rozhodnutím správneho súdu, za porušenie princípu spravodlivého súdneho konania.

56. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS 50/04).

57. Vzhľadom na uvedené potom je irelevantné tvrdenie žalobcov v kasačnej sťažnosti (bod 30), či bolo alebo nebolo preukázané, že zhromaždením zvolení splnomocnenci platne doručili písomnú výpoveď zo zmluvy druhej strane dovtedajšiemu užívateľovi pol'ovnému revíru.

58. Vzhľadom na uvedené kasačný súd postupom podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť žalobcov - sťažovateľov, ako nedôvodnú, zamietol.

59. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP a contrario, žalobcovia - sťažovatelia nemali v kasačnom konaní úspech, nevzniká im právo na náhradu trov kasačného konania. Žalovaný v kasačnom konaní mal úspech, kasačný súd nezistil splnenie podmienok pre priznanie náhrady trov kasačného konania žalovanému postupom podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, preto žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznal.

60. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.